

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2025-1278

16.12.2025

Frende Skadeforsikring AS

Bilansvar

Uenighet om hvor sammenstøt inntraff og hvilke trafikkregler som gjaldt – bal. § 8.

Det oppstod et sammenstøt mellom klagers og motpartens bil i januar 2025. Det ble ikke signert felles skademelding, og partene var uenige om hvor på den aktuelle veistrekningen sammenstøtet skjedde; ved veikryss A, eller ved senter B. Klager forklarte at han kom kjørende fra sidevei A hvor det gjaldt vanlig høyregel, slik at motparten hadde vikeplikt for klagers bil. Motparten hevdet på sin side at sammenstøtet skjedde ved senter B, som lå ca. 40 meter lenger bort. Ifølge motparten, kom klagers bil kjørende ut fra parkeringsplassen ved senteret da sammenstøtet inntraff, slik at klager var den vikepliktige i situasjonen. Foretaket løste saken ved at hver part måtte bære sin egen skade. Løsningen ble begrunnet med at partene var uenige om hvor sammenstøtet inntraff og hvilke trafikkregler som gjaldt, og at ingen av partene hadde fremlagt tilstrekkelige bevis for sine påstander. Nemnda kom til at foretakets ansvarsvurdering var korrekt, og viste til at ingen av partene hadde ført tilstrekkelig bevis for at motparten hadde opptrådt uaktsomt eller brutt noen trafikkregel.

Saksfremstilling

Saken gjelder ansvarsspørsmålet etter sammenstøt mellom to kjøretøy jfr. bilansvarsloven (bal.) § 8.

Det oppstod sammenstøt mellom klagers og motpartens biler i forbindelse med at klager skulle kjøre ut på en hovedvei fra en sidevei i januar 2025. Det ble ikke signert felles skademelding, og partene var uenige om nøyaktig hvor på den aktuelle veistrekningen kollisjonen skjedde.

Klager forklarte at sammenstøtet inntraff i et veikryss ved A-veien. Etter klagers syn gjaldt det vanlig høyregel på stedet, slik at motparten hadde vikeplikt for klager som kom fra høyre.

Motparten forklarte at kollisjonen skjedde ved senter B, som lå ca. 30–40 meter lenger bortenfor A-veien. Ifølge motparten, kom klager kjørende ut fra en parkeringsplass og hadde dermed vikeplikt for motparten som kjøre langs veien.

Motparten fremla en vitneuttalelse som støttet hennes forklaring:

Den dagen var vi på vei til skolen og kjørte langs (veinavn). Rett foran oss så vi en bil som kjørte ut fra parkeringsplassen ved (senter B) og ut på hovedveien.

(...)

Både jeg og broren min fikk med oss hendelsen, og vi er sikre på at ulykken ikke skjedde rett før krysset ved (A-veien). Fordi vi kjørte rett bak ulykkesstedet, med en bil mellom oss og kollisjonen.

Det skulle imidlertid vise seg at vitneforklaringen ble avgitt av en person som var «venn» med motparten på Facebook. Om dette vennskapet uttalte vitnet følgende:

Vi ble venner på Facebook gjennom ei jentegruppe (...). Jeg er ikke sikker på når vi ble venner på Facebook men får noen år rundt 2021-2022. Vi har nok sikkert møtes flere plasser i (by) då det er liten by og mange kjenner hverandre, som i noen utlending samlinger og sånt.

Foretaket la etter dette til grunn at man ikke kunne basere ansvarsvurderingen på vitneforklaringen. Siden partene var uenige om hvor sammenstøtet skjedde og hvilke trafikkregler som gjaldt, konkluderte foretaket med at saken måtte løses ved at hver part måtte bære sin egen skade.

Saken ble klaget inn for Finansklagenemnda den 18.7.25.

Klager anfører at motparten må bære fullt ansvar for sammenstøtet. Sammenstøtet skjedde i veikrysset ved A-veien, hvor motpartens bil hadde vikeplikt for klagers bil som kom fra høyre i krysset. Motpartens forklaring om at klager kom kjørende fra parkeringsplassen utenfor (senter B) er feil. Klager har fremlagt bilder som viser at begge bilene befant seg sammen inne på A-veien etter sammenstøtet. For at motpartens versjon av hendelsesforløpet skulle vært riktig, måtte motparten ha foretatt en u-sving på en smal vei i rushtiden, for å kjøre tilbake til veikrysset ved A-veien, noe som har formodningen mot seg. Det ville ha vært mer naturlig å kjøre rett inn på parkeringsplassen ved (senter B) dersom uhellet hadde skjedd der. Motparten har ikke fremlagt noen bilder, og hun har endret sin forklaring underveis.

Forsikringsforetaket anfører at saken er korrekt løst ved at hver part må bærer sin egen skade. Det foreligger ingen felles undertegnet skademelding, og partene har sendt inn motstridende forklaringer om hvor sammenstøtet inntraff. Det er dermed uklart hvilke trafikkregler som gjaldt på skadestedet. Motparten har fremlagt en vitneuttalelse som støtter hennes forklaring, men vitnet har vist seg å være en bekjent av motparten. Vitneuttalelsen kan dermed ikke tillegges vekt, og man står igjen med partenes ulike forklaringer. Utgangspunktet etter bal. § 8 er at partene må bære hver sin skade, med mindre det kan dokumenteres at skaden skyldes uaktsomhet, teknisk svikt, eller brudd på trafikkreglene hos én eller begge parter. I dette tilfellet er det ikke dokumentert slike forhold på noen av partenes side. Bildene som klager har tatt av begge bilene er riktignok tatt inne på A-veien. Hvor partene stoppet for å prate sammen etter kollisjonen, har uansett ingen betydning for vurderingen av ansvarsspørsmålet. Klager mener det er usannsynlig at motparten har tatt en u-sving og kjørt tilbake til A-veien. Men det er tydeligvis akkurat det klager selv har gjort, dersom sammenstøtet skjedde der han hevder; Han har snudd bilen og kjørt tilbake innover A-veien før han stoppet.

Sekretariatets vurdering

Nemndas sekretariat avgjorde saken i medhold av delegert avgjørelsesmyndighet, jf. lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 22. Sikrede fikk ikke medhold:

Saksbehandlingen ved Finansklagenemnda

Sekretariatet bemerker at saksbehandlingen ved vårt kontor er utelukkende skriftlig. Vi har ingen anledning til å foreta egne undersøkelser av faktum, herunder besiktige skadestedet, granske bilene eller foreta muntlig avhør av partene og evt. vitner. Vi kan derfor kun forholde oss til de skriftlige opplysningene som er forelagt oss. Da vi ikke innehar fagkyndig kompetanse innen bilskader, kan vi vanskelig si noe om hendelsesforløpet basert på bilder av skadene.

Sekretariatets vurdering

Spørsmålet er om foretakets standpunkt er i tråd med bilansvarsloven (bal.) § 8.

Utgangspunktet etter denne bestemmelsen er at hver av partene må bære egen skade, med mindre det kan dokumenteres at skaden skyldes uaktsomhet hos én eller begge partene, teknisk svikt ved et av kjøretøyene, eller brudd på trafikkreglene. Dersom ingen av partene klarer å sannsynliggjøre dette, vil man etter de alminnelige bevisregler falle ned på utgangspunktet om at hver part må bære sin egen skade.

Det følger av sikker rett at det er kravstiller som har bevisbyrden for sitt krav. Dette betyr at hver av partene må sannsynliggjøre at motparten har opptrådt uaktsomt eller brutt trafikkreglene for å kunne få dekket skaden av motpartens forsikringsforetak.

I din sak foreligger det ingen felles undertegnet skademelding og partene har avgitt motstridende beskrivelser av hendelsesforløpet. Det foreligger en vitneuttalelse som støtter motpartens forklaring, men denne uttalelsen kan etter sekretariatets syn ikke tillegges vekt. Dette fordi det har kommet frem at vitnet er en bekjent av motparten. Vi viser til nemndsavgjørelse **2017-670**, hvor nemnda uttalte følgende:

Klager hevder at motparten kjørte på hans parkerte bil, men dette bestrides av motparten. Nemnda har ikke grunnlag for si hvilken fremstilling som er korrekt. Klager har fremlagt en vitneerklæring, men vitnet er etter det opplyste en bekjent av klager og vitneuttalelsen kan derfor ikke tillegges vekt, jf. FinKN 2011-078. De fremlagte bildene er heller ikke tilstrekkelige til å dokumentere ansvar for motparten, jf. for så vidt FinKN 2017-304. Nemnda mener etter dette at klager ikke har dokumentert at motparten er ansvarlig for skadene på hans bil.

Du har fremlagt bilder som angivelig er tatt på skadestedet. Det er imidlertid vanskelig for oss å avgjøre om sammenstøtet rent faktisk skjedde der hvor bildene er tatt. Generelt kan vi vanskelig trekke konklusjoner om hvor og hvordan et sammenstøt skjedde basert på bilder alene. Se også nemndsavgjørelse **2020-518**, hvor nemnda uttalte følgende:

Det er sendt inn bilder, men disse gir heller ikke grunnlag for å trekke konklusjoner med hensyn til hvordan sammenstøtet oppsto.

Ut ifra sakens opplysninger ses det ikke holdepunkter for at den ene partens forklaring fremstår som mer sannsynlig enn den andre. Når ingen av partene har ført tilstrekkelig bevis for at motparten har opptrådt uaktsomt eller brutt noen trafikkregel, må vi falle ned på utgangspunktet etter bal. § 8 om at hver part må dekke sin egen skade.

Til støtte for vår vurdering viser vi nemndsavgjørelse **2017-522**, hvor nemnda uttalte følgende:

Utgangspunktet er at hver part er ansvarlig for sine skader med mindre det foreligger uaktsomhet, brudd på trafikkregler eller teknisk svikt, jf. bal. § 8 første ledd. Er det slike forhold på begge sider, skal ansvaret deles, jf. bal. § 8 annet ledd.

Partene har motstridende forklaringer om hendelsesforløpet. Nemnda kan ikke se at klager har dokumentert ansvarsgrunnlag hos motparten, og heller ikke at det er ansvarsgrunnlag hos klager. Nemnda viser for øvrig til sekretariatets vurdering. Korrekt løsning er da at hver part bærer sin skade, jf. bal. § 8 første ledd.

Nemnda har fastholdt dette utgangspunktet i flere senere avgjørelser: **2025-715**, **2025-696** og **2024-927** (Avgjørelsene er å finne på vår nettside finkn.no under fanen 'nemndspraksis').

Etter dette har vi kommet til at klagen ikke kan føre frem.

Sikrede klaget avgjørelsen til nemnda, jf. tredje ledd i samme punkt i saksbehandlingsreglene. Det er ikke lagt frem ny dokumentasjon av betydning for nemndas avgjørelse.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om foretakets ansvarsvurdering er korrekt.

Nemnda slutter seg enstemmig til sekretariatets konklusjon.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Merete Anita Utgård (bransjerepresentant) og Hege Sundby (forbrukerrepresentant).